

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII Nr. 3035

4 pagini
20 bani

Miercuri
7 iulie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— ION PAVELESCU: Unde stă puterea... (pag. 2-a)
— I. CERNEA: Pe marginea unui articol critic: O activitate necorespunzătoare, un spirit critic și autocritic inexistent (pag. 2-a)
— V. CIOCILTEA: Impresii de la Turnul zonal de șah din R. Cehoslovacă (pag. 2-a)
— Pentru stringerea la timp și fără pierderi a recoltei — pentru recolte bogate la hectar! (pag. 3-a)

— E. PHOEBUS: Poporul Italian respinge încercările de reînviere a fascismului (pag. 3-a)
— A. SOLOMON: În statele asiatice crește năzuința spre o colaborare pașnică (pag. 4-a)
— Tratatul franco-vietnamez pentru încheierea focului în Vietnam (pag. 4-a)
— Ciu En-lai a sosit la Pekin (pag. 4-a)

Standardele de stat, factor important în lupta pentru calitate

Într-o statistică făcută înaintea naționalizării principalelor mijloace de producție se constată că într-una din fabricile din țara noastră se turnau pentru repararea citorva tipuri de mașini peste 40.000 de piese diferite. În realitate pentru aceasta ar fi fost suficiente doar câteva mii dacă s-ar fi trecut la unificarea pieselor comune. Această statistică mai arată că se produceau peste 120 tipuri de sape agricole în loc de 6 tipuri care ar fi fost de ajuns pentru toate terenurile țării. Fabricarea unei varietăți nesfârșite de produse de același fel fără nici o necesitate, produse care de fapt nu se deosebeau prea mult între ele decât prin denumire sau preț, ducea la o considerabilă risipă în producție, care îngrăuna muncă în fabrici și scumpea produsele în dauna consumatorilor.

Trecerea la economia planificată în țara noastră a făcut necesară introducerea ordinii și în tehnica producției. Un instrument puternic pentru realizarea acestui obiectiv îl constituie standardizarea, introducerea de norme tehnice prin care se stabilesc caracteristicile produselor — calitatea, forma, dimensiunile — după criterii științifice și fiindu-se seama de necesitățile reale ale economiei și ale masei consumatorilor. Standardele de stat au devenit în felul acesta un element de bază al economiei noastre planificate, ducând la simplificarea numărului de produse de același fel, punându-se capăt risipei rezultată din fabricarea unor varietăți de produse asemănătoare. Standardizarea socialistă urmărește îmbunătățirea calității produselor și ieftinirea prețului de cost al fabricatorilor, creșterea pentru organizarea unui control eficient al calității produselor, control la care pot participa atât factorii tehnici, cât și masa muncitorilor și consumatorilor. Prin standardizarea produselor textile de pildă, se stabilește rezistența firelor și a țesăturii și se fixează toate proprietățile care să asigure o cit mai mare durabilitate, nelărgindu-se însă cu nimic desenul sau coloritul pinzel.

În felul acesta prin standardele de stat se definește concret produsele și utilizarea lor, se garantează consumatorilor calitatea produselor, se ușurează lupta muncitorilor și tehnicienilor pentru obținerea unei calități superioare a produselor.

De la începutul activității de standardizare în țara noastră — început care coincide cu primul nostru plan de stat — au fost elaborate și au intrat în vigoare peste 3.000 standarde de stat, atât pentru industria grea cât și pentru cea producătoare de bunuri de larg consum. Pe măsura sporirii numărului standardelor aplicate, problemele standardizării au început să preocupe tot mai mult colectivele de muncă din diferite întreprinderi industriale, care au început să-și dea seama de avantajele pe care le oferă acțiunea de standardizare.

Paralel cu colaborarea tot mai largă din partea muncitorilor, tehnicienilor și oamenilor de știință la acțiunea de elaborare a standardelor, s-au înregistrat reale îmbunătățiri și în ceea ce privește respectarea strictă a standardelor aprobate, mijloc important de îmbunătățire a calității produselor. Numeroase exemple din întreprinderile din diferite sectoare industriale ale țării sunt edificatoare în acest sens. Filatura „11 iunie” din Căminărie, numeroase rafinării din sectorul petrolifer, „Bumbăcăriia Românească”-Jilava, fabrica de mezeluri „I.R.I.C.”-Iași, ca și multe alte întreprinderi, învâdând din lipsurile existente în trecut, au realizat simțitoare progrese în respectarea standardelor de stat, livrând produse de calitate bună.

Există însă cazuri — și nu puține — când întreprinderile livrează produse sau semifabricate de proastă calitate, superficial finite. Conducerea acestor întreprinderi preocupându-se numai de îndeplinirea planului global de producție, nu acordă atenție calității mărfurilor și aspectului lor exterior.

Întreprinderea „Victoria”, de pildă, a fabricat postavuri cu rezistențe mai mici decât cele prevăzute în S.T.A.S.-uri și pătură sub dimensiunile obligatorii. De asemenea, fabrica de confecții „Steaua Roșie” din Sibiu, fabrica de cauciuc din Orașul Stalin, au neglijat prevederile standardelor, dând unele produse de calitate inferioară, nemarcate conform S.T.A.S.-urilor în vigoare.

De aceea se mai întâmplă ca unele întreprinderi să primească semifabricate din care doar o parte sînt utilizabile în

procesul de producție, de aceea unora cumpărătorii se plîng că unele confecții sînt lucrate neglijent, că unele articole de încălțăminte sînt puțin trăinice, că unele țesături de bumbac sau de lînă sînt prea înguste sau au defecte.

Situația aceasta existentă într-o serie de întreprinderi industriale este o urmare firească a subaprecierii de către conducătorii întreprinderilor a problemei standardizării, a nesocotirii standardelor de stat. Această stare de lucruri obligă întreprinderile să-și îndrepte cu toată seriozitatea atenția către aplicarea riguroasă a standardelor de stat, instrument de seamă în lupta pentru îmbunătățirea calității produselor, prevedere importantă a directivelor plenarei largite a C.C. al P.M.R. din august 1953. Experiența întreprinderilor fruntașe arată că sînt condiții ca în toate întreprinderile să se respecte cu strictețe toate prevederile standardelor de stat, să se îmbunătățească necontenit calitatea produselor. Important este să existe preocupare pentru aceasta și pricepere de a organiza o acțiune temeinică pentru fabricarea de produse trainice și frumoase conform principiilor standardizării.

Toate prevederile S.T.A.S.-ului sînt de o egală importanță. Nerespectarea uneia dintre prevederi atrage după sine un produs defect în totalitatea lui. Astfel, sînt cazuri cînd produse de bună calitate realizate într-o întreprindere se degradează printr-o depozitare defectuoasă contrară prevederilor S.T.A.S.-ului. Așa de pildă, piinea produsă de „Întreprinderea de panificație nr. 2” din Tirgoviște era de calitate necorespunzătoare tocmai din cauza degradării suferite în timpul depozitării defectuoase.

Aplicarea cu succes a standardelor de stat necesită în cadrul întreprinderilor industriale luarea de măsuri corespunzătoare, conducerea întreprinderii fiind aceea care trebuie să imprime în primul rînd disciplina riguroasă respectării standardelor. Întregul colectiv de muncă al unei întreprinderi are datoria de a lupta pentru respectarea întocmai a standardelor elaborate, pentru ca nici o piesă, nici un kilogram de material, nici un metru de pînză, să nu iasă din fabrică fără a exista certitudinea că ele corespund tuturor prevederilor S.T.A.S.-ului. În această muncă conducerea întreprinderii este dator să organizeze o evidență strictă a standardelor elaborate, să urmărească data intrării în vigoare a noilor standarde și să ia măsuri pregătitoare, să urmărească zi de zi felul în care colectivul de muncă respectă standardele de stat.

Direcția Standardizării din cadrul Comisiei de Stat a Planificării are de asemenea sarcini importante în ceea ce privește aplicarea standardelor în întreprinderi. Experiența celor cinci ani de existență a acestui organ a arătat deosebită eficacitate a controlului pe teren. Acolo unde organele Inspectoratului de control tehnic din cadrul Direcției Standardizării s-au deplasat pe teren, acolo unde au dat îndrumări competente și au exercitat un control sever al aplicării standardelor, rezultatele au fost din cele mai bune. În cursul anului trecut de pildă, Inspectoratul de control tehnic a avut o activitate importantă pe linia verificării aplicării standardelor, efectuînd controale în 1134 întreprinderi, verificîndu-se aplicarea a 1485 standarde. Este necesar însă ca organele Direcției Standardizării să-și întărească în acest an activitatea de control, dezvoltînd realizările obținute pînă acum.

O mare însemnătate în acțiunea de standardizare o are și problema revizuirii lor. Numărul standardelor revizuite pînă acum formează dovada materială a principiului că standardul este dinamic, că el trebuie să se modifice după condițiile producției tinzînd întotdeauna la obținerea unor calități superioare a produselor. De aceea rămîne ca o sarcină de seamă a elabora și revizui cit mai multe standarde care să ogîndească fidel posibilitățile la care a ajuns industria noastră, alît din punctul de vedere al calității materiilor prime, al utilităților și al noilor procese tehnologice cit și al nivelului ridicat la care au ajuns muncitorii și tehnicienii noștri.

Prin colaborarea strînsă între toate organele interesate în justa aplicare a standardelor, ministere și întreprinderi, standardizarea va ajuta efectiv colectivele de muncă în lupta pentru ridicarea calității produselor, factor important în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Spre noi succese în cinstea zilei de 23 August

CADRE CALIFICATE

În trecerea pe care o desfășoară cu intensitate în cinstea zilei de 23 August, muncitorii și tehnicienii uzinei „Vasile Roașă” din Capitală muncesc cu rîvnă pentru îndeplinirea angajamentelor luade. Deopotrivă, ei se ocupă și de calificarea tinerelor cadre.

În cliseu: Strungarul Gheorghe Voicu se preocupă de calificarea tinerei Adriana Teodorescu, de la școala medie tehnică nr. 2, venită de curînd la practică în uzină.

Foto: MIHAI POPESCU

Înfăptuirile cefeștilor din Pașcani

PAȘCANI (de la corespondentul nostru). La turnătorie s-au adunat mai mulți muncitori din diferite secții. Ei privesc cu bucurie la mecanismul realizat aici în cinstea zilei de 23 August, mecanism cu ajutorul căruia se înlocuiește fără eforturi cubulul. Înainte, această operațiune se efectua manual.

Cefeștii de la atelierele din Pașcani au înfăptuit în cinstea aniversării eliberării patriei și alte realizări de seamă. Astfel la secția vagoane-marfă s-a pus în funcțiune un grup Diesel, cu un compresor, începîndu-se totodată reparația acoperișului de la acest atelier, lucrare ce se efectuează și la atelierul de fierărie. Conducerea atelierelor C.F.R. Pașcani a organizat și o școală

de tip C., în cadrul căreia 40 de muncitori își ridică nivelul profesional.

Măsurile tehnico-organizatorice care au fost înfăptuite pînă acum crează tot mai bune condiții de muncă, ceea ce contribuie la realizarea angajamentelor ce și le-au luat muncitorii în cinstea zilei de 23 August. Ca urmare, muncitorii din brigada I de la secția vagoane-marfă, cei din brigada a V-a și a VII-a, au obținut frumoase succese, depășind și planurile de lucru cu 20—90 la sută și realizînd însemnate economii. Tot astfel muncitorii de la secția de bunuri de larg consum și-au sporit realizările livrînd U.R.C.A.D. Pașcani cantități însemnate de produse: tabureți, buce, clești, etc., realizate din deșeuri.

O nouă filatură de bumbac

Industria ușoară din țara noastră își va lărgi în acest an capacitatea de producție prin înființarea în funcțiune a noii filaturi „Tea” din Arad a cărei construcție este aproape terminată. În prezent, numeroși muncitori și specialiști lucrează la montarea mașinilor și utilajelor de înaltă tehnicitate, construite în țara noastră sau primite din U.R.S.S. și țările de democrație populară.

Datorită utilajului modern cu care este înzestrată, noua filatură de la Arad va putea produce anual aproximativ 1.700 tone fire de bumbac. Ea va asigura în întregime materia primă necesară țesătoriei din cadrul întreprinderii care de asemenea își va spori capacitatea prin noi construcții. Astfel, la actuala clădire a țesătoriei se vor înalta încă trei etaje unde se vor instala 220 de războaie automate de țesut. Potrivit planului de construcție prevăzut pentru acest an, construcțiile vor termina o hală modernă unde se vor monta instalațiile speciale pentru secția de vopsitorie și se vor amenaja spații noi pentru o țesătorie de vigoare, o magazie de materiale și produse finite. De asemenea, constructorii vor începe lucrările de ridicare a pavilionului administrativ, vor construi o cantină modernă de mare capacitate și o creșă pentru copiii muncitorilor.

Muncitorii noii filaturi „Tea” din Arad s-au angajat ca în cinstea marilor sărbători naționale a poporului nostru să producă primele cantități de fire. (Agerpres)

Succese ale minerilor din Valea Jiului

Minerii din Valea Jiului prezintă în înfăptuirea zilei de 23 August un îmbucurător bilanț. Frunțaș în îndeplinirea planului pe luna iunie este mina Petrita care și-a realizat planul la carbune în proporție de 101,7 la sută. Sectoarele I și 5 de exemplu, și-au depășit planul pe luna trecută cu 15,1 și respectiv cu 6,8 la sută.

Mina Aninoasa a obținut și ea o realizare a planului de 101,1 la sută. S-a evidențiat sectorul 2 care și-a depășit planul cu 25 la sută. Angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August de a se extinde metoda graficului ciclic la 6 brigăzi de mineri, a fost depășit.

ACTUALITĂȚI DIN U. R. S. S.

Un semipustiu transformat într-o oază fertilă

Multe colhozuri din Kazahstanul de nord, situate pe pămînturi semipustii, au realizat așa-numita irigație prin inersiune — cu alte cuvînte inundarea cîmpurilor cu apele provenite din topeira zăpezilor. Același schimb radical al aspectului unei sări de raioane.

Pe fînețele grase ale colhozului „Djanguhidin”, situat în stepă, au ieșit zielele acestora puternice mașini pentru a strînge bogata recoltă de ierburii. Pînă nu de mult aici se afla un semipustiu. Pășunile lipsite de apă erau doborîte de soare, iar vitele trebuiau să fie minate în alte locuri. Cu trei ani în urmă țărani au îngrădit cu un baraj o ripă imensă care traversa pămînturile colhozului. De atunci în fiecare primăvară apele provenite din topeira zăpezilor sînt îndreptate spre pășuni și lucile riurilor care în timpul verii se usucă. Astăzi pe zeci de kilometri se întînd pășuni verzi. În jurul caselor colhoznicilor au udat grădini. Țăranii au denumit această zonă „Aralbai” — ceea ce înseamnă „însulă bogată”.

Expoziția unională de artă populară

În Parcul central de cultură și odihnă „Gorki” din Moscova s-a deschis prima expoziție unională de opere artistice, a căror autori sînt muncitorii și funcționarii. Deschiderea expoziției a fost precedată de o serie de expoziții locale, organizate în toate republicile, ținuturile și regiunile U.R.S.S., la care au participat peste 150.000 persoane și unde au fost expuse aproximativ 285.000 de lucrări.

Pentru expoziția unională de la Moscova au fost alese 2.000 de lucrări — picturi, sculpturi, opere de artă grafică și aplicată. Ele sînt opere diferite ale oamenilor, începînd cu tineri în vîrstă de 14 ani și terminînd cu bătrîni în vîrstă de 80 de ani. Aceștia sînt orășeni și săteni, lăcătuși și mineri, șoferi și tractoriști, contabili și învățători, medici și artiști, studenți și ingineri. Creațiile lor artistice ogîndesc creșterea nivelului cultural al oamenilor sovietici, orizontul lor larg, multiplele lor preocupări.

La expoziție pot fi văzute numeroase peisaje, pictate cu mult talent, înfățișînd frumusețea țărilor Sovietice, diverse lucrări grafice, gravuri fine, portrete în tuș și creion, ilustrații pentru cărți, bine studiate și executate cu multă îndemînare, desene satirice, obiecte din ceramică, dantele, sculpturi în lemn.

Într-unul din cele mai tinere orașe sovietice

În ultimele luni, în orașul Voljsk — unul din cele mai tinere orașe din Țara Sovietică — au fost construite zeci de străzi noi. Aici, pe malurile Volgăi, lângă Stalingrad, unde acum cîteva ani se întîindea nemărginita stepă, au apărut cartiere de clădiri cu mai multe etaje.

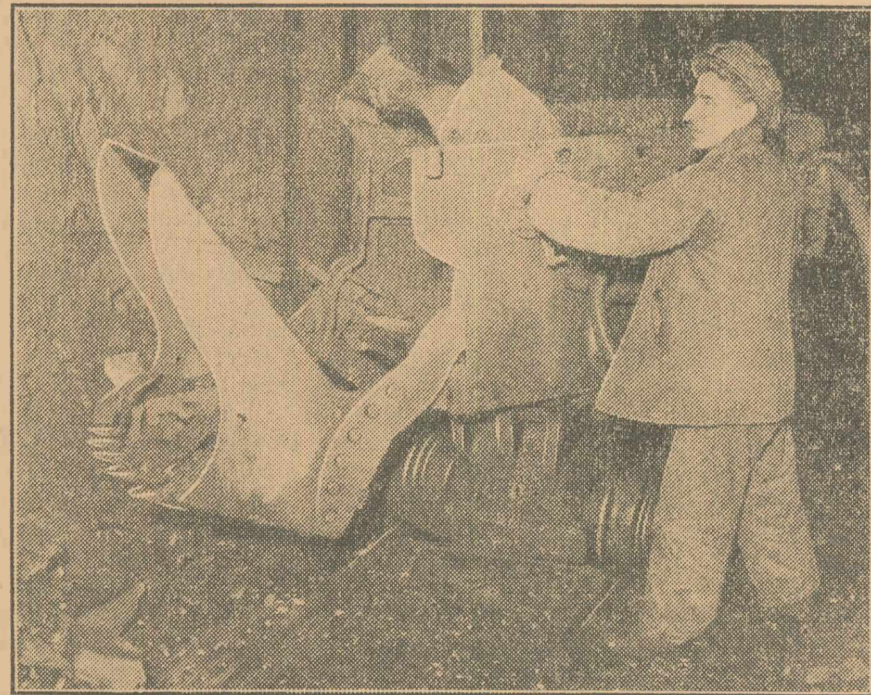
Orașul Voljsk trăiește a patra primăvară a vieții sale și se pare că niciind n-a fost atât de frumos ca acum. Noile parcuri și scuaruri s-au învîntat în verdeață. Peste 1.000 de arbori și cîteva mii de tufișuri au fost plantate în parcul central de cultură și odihnă, amenajat primăvara aceasta și care ocupă o suprafață de zeci de hectare. Aici se construiește un teatru de vară cu o capacitate de 850 locuri, o

mare sală de lectură, diverse pavilioane, terenuri de jocuri pentru copii, un stadion sportiv cu 10.000 locuri.

Tîndrul oraș este împins de schelele construcțiilor. Recent, în partea de nord-est a orașului, care se întinde tot mai departe în stepă, au fost construite alte blocuri, în care s-au și mutat peste 200 de familii ale lucrătorilor de pe șantierul hidrocentralului Stalingrad.

Clădirea din piatră albă ale acestui tîndr oraș se vîd bine de pe șantierul de construcție a hidrocentralului de la Stalingrad. Orașul Voljsk se dezvoltă în același ritm rapid cu giganții construcției hidroelectrice. În curînd el va fi unul din cele mai frumoase orașe de pe malul stîng al Volgăi.

MECANIZAREA MUNCII ÎN MINE

Pe an ce trece, industria metalurgică sovietică înzestrează minele, șantierele de construcție și toate sectoarele unde se cer muncă grele cu mașini și utilaje din cele mai perfecționate, care ușurează simțitor munca oamenilor, făcînd-o mai productivă.

În mina „Kommunar” (regiunea Dnepropetrovsk) toate procesele grele de muncă legate de extracția și transportul minereului sînt în întregime mecanizate. Lopa mecanică pneumatică din cliseul de mai sus înlocuiește munca a 60—70 de muncitori.

Microelemente pentru hrănirea vitelor și păsărilor

Fabrica de substanțe chimice din Riga a început să producă tablete destinate a fi adăugate la hrana animalelor și păsărilor. Aceste tablete se prepară după o rețetă specială întocmită la Academia de Științe a R.S.S. Letone. Tabletele cuprind un amestec de doze minime de cobalt, mangan, zinc și alte elemente.

Experiența au arătat că adăugirea tabletelor la hrana vitelor contribuie la sporirea productivității și prolificității lor. În decurs de două luni porcii în hrana cărora se adăuga amestecul de microelemente au obținut un spor în greutate vite cu 35%, mai mare față de animalele tinere care n-au primit un asemenea amestec în hrana lor.

Cinematografia în relief

Prin stepă, spre zăările aurite de razele asfințitului, se îndreaptă alene o sătră de figuri. De undeva din fundul sălii de cinema pătrunde ne ecran, în cercul figurilor care dănuiesc, un dansator plin de viață. Marele cloostește și valurile, spargîndu-se de stîncile jîrmului, se năpustesc parcă direct din sala de spectacole spre picioarele îndrăgostitului Aleho. Un jîgan bătrîn coborînd de pe ecran și ajungînd în fața spectatorilor, povestește emoțional ce s-a întimplat... Toate acestea, și multe altele, pot fi văzute în noul film sovietic în relief și în culori „Aleho”, unde impresia adîncimii și spațiului, a reliefului imaginilor, nu-l părăsește nici un moment pe spectator.

Filmul în relief, protecat pe un ecran mare, fără ca spectatorul să mai aibă nevoie de ochelari, se distinge în inventivitatea sa. P. Ivanov și a fost realizat pentru prima oară în lume în U.R.S.S.

În ultimii ani, în laboratorul de cinematografie și fotografie în relief, creat în cadrul Institutului Unional de cercetări științifice în domeniul cinematografiei și fotografiei, laborator condus de candidatul în științe tehnice B. T. Ivanov, a fost considerabil perfecționată metoda de fabricare a ecranelor cu lentile și rastery, a fost elaborat un nou sistem de turnare și proiectie în relief cu două obiective; acest sistem este de un mare efect.

Dezvoltarea cinematografiei sovietice în relief a intrat într-o etapă nouă: a devenit posibilă tărgirea rețelei de cinematografe de filme în relief și sporirea productivității acestor filme.

Noile delegate la muncă

BACĂU (de la corespondentul nostru). În regiunea Bacău au loc alegerile delegaților de femei. Pînă de curînd au fost alese 4195 delegate de grup în 1908 circumscripții orașenești și sătești. În cinstea alegerilor, numeroase femei au participat la diferite acțiuni de înțeles obștești efectuînd peste 2500 ore de muncă voluntară. În cadrul acestei munci, a fost vîrîtit școala din comuna Ghimes-Făget, raionul Moinești. 60 femei din comunele Bogdănești și Oriz, raionul Tg. Ocna, au prestat numeroase ore de muncă voluntară pe șantierul școlii care se construiesc prin au-

toimpunere. Țărancile muncitoare din numeroase sate sînt fruntașe la întreprinderea culturilor. Aurica Nichita din comuna Itești, raionul Bacău, Silvia Platon din comuna Bahna, raionul Buhuși, Ilina Gurea din Berești-Tazlău, raionul Moinești, sînt numai cîteva exemple în această privință.

Delegatele de femei recent alese au pornit cu însoțirea muncii de antrenare a femeilor la acțiunile obștești. Au fost astfel confecționate din inițiativa unor delegate 50 de cămăși pentru Spitalul Unional de Adulți din Bacău.

Pe marginea unui articol critic

O activitate necorespunzătoare, un spirit critic și autocritic inexistent

În ziarul „România liberă” din 30 mai 1954 a apărut articolul intitulat „Mai multă răspundere pentru întreținerea culturilor în raionul Lipova”. Articolul critica felul necorespunzător, lipsit de răspundere, în care și-a dus munca comitetul executiv raional Lipova pentru executarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

Comitetul executiv al statului popular nu a răspuns criticilor ziarului. În schimb, doi dintre cei criticați nominal în articol — tov. I. Buculic, vicepreședintele comitetului executiv și T. Fildan, șeful secției agricole raionale — au trimis redacției oltene un răspuns. Amândoi tovarășii amintiți afirmă că într-adevăr lipsuri sînt dar... critica nu e justă.

Atitudinea luată de activiștii statului popular raional Lipova față de critica ziarului imbracă — după cum se vede — două aspecte deosebite prin forma lor de manifestare. Deosebit de formă provine din faptul că în totalitatea lui, comitetul executiv nu a răspuns de loc criticilor, iar doi activiști subordonați comitetului executiv au trimis fiece o scrisoare de răspuns. Dar numai în privința formei se deosebesc aceste aspecte. Prin conținutul lor se aseamănă ca două picături de apă. Adunate unul cu celălalt, dau un singur rezultat: neînțelegerea criticilor. Despre neînțelegerea criticilor este vorba atunci cînd cineva o nepăsătoare față de lipsurile sesizate și cînd nu la nicio măsură pentru înlăturarea lor. Despre același lucru este vorba în cazul unui răspuns lipsit nu numai de spirit autocritic, ci și de logică. Nu pot fi calificate astfel scrisorile tovr. I. Buculic și T. Fildan, care la începutul primei fraze recunosc lipsurile existente pentru ca pînă la sfîrșitul frazei să afirme că această critică e neînțeleasă și nejustă.

Această atitudine necesită o nouă analiză a muncii desfășurate la comitetul executiv raional Lipova.

Comitet executiv „restrins”

Ceea ce se desprinde cu deosebire limpede din analiza activității comitetului executiv raional Lipova, este faptul că el nu acționează ca un colectiv. Problemele muncii sale sînt rezolvate doar de către cîțiva dintre membri. Datorită acestei situații a apărut și expresia de comitet executiv „restrins”, creație proprie raionului Lipova.

Președintele comitetului executiv nu tăgăduiește existența unei asemenea anomalii. Dimpotrivă, criticat pentru lipsa de preocupare în antrenarea în muncă a tuturor membrilor comitetului executiv, el caută să o justifice, să arate că majoritatea membrilor comitetului executiv nu pot desfășura vreun fel de activitate în calitate pe care o au, și că de aceea comitetul executiv nu poate funcționa în totalitatea lui.

Într-o altă parte, președintele Nicolai Brujan: „Sîntem criticiți că membrii comitetului executiv nu se ocupă de îndrumarea și controlul muncii sîturilor populare comunale. Dar care membri ai comitetului executiv? Dacă vorbim așa, în general, or fi ei mulți. De fapt membri ai comitetului executiv, ca să vorbim deschis, sînt trei: eu, ca președinte, vicepreședinte și secretarul. Noi ce mai muncim, ca restul...”

Restul (adică majoritatea membrilor comitetului executiv) nu se interesează de îndeplinirea sarcinilor decît la gîdînjă. În colo nu duc la îndeplinire nici o sarcină. De altfel, ca să vorbim deschis (folosind cuvintele președintelui) nici nu primesc sarcini concrete, nu sînt controlați asupra felului cum își îndeplinesc sarcinile, nu li se cere scoaterea de muncă depusă ca membri ai comitetului executiv.

Spre exemplu, tov. Cornel Jucu, membru în comitetul executiv și șeful secției învățămînt, nu cunoaște comunele pe care trebuie să le îndrume, iar ca șef al secției învățămînt nu a organizat sprijinirea muncii la comune de către învățători. Drept urmare în cele mai multe comune învățătorii nu dau

ajutor sîturilor populare în mobilizarea țărînilor muncitoare pentru executarea la timp a pașilor.

Firește că tov. Jucu putea să-și îndeplinească îndatoririle ce-l revin ca membru al comitetului executiv. Nu și le-a îndeplinit însă, după cum nu și le-au îndeplinit nici alți membri ca C. Uros, directorul S.M.T. Neudorf, V. Munteanu, președintele gospodăriei colective din Fibiș, etc. din cauza că președintele nu a urmărit aceste lucruri. Din luna aprilie membrii comitetului executiv nu s-au mai întrunit spre a analiza împreună munca depusă în raion pentru asigurarea realizării planului de producție agricolă prin executarea la timp a lucrărilor.

Secularismul împămîntit la raion, înlocuirea muncii colective a comitetului executiv prin așa zisul comitet „restrins”, constituie una dintre cauzele principale ale insuficienței activității duse pe linia îndrumării sîturilor populare comunale.

Cînd se cuibărește birocrașismul

Izvorît din lipsa unei activități colective, din desprinderea de realitatea de pe teren, de preocupările maselor, apare o a doua cauză: birocrașismul. Birocrașismul cuibărește în munca comitetului executiv raional Lipova are multiple forme de manifestare. Una dintre ele este ședințomania.

Se înțelege că sîturii populare raional Lipova nemurătoare ședințe, care împiedică muncă de teren. Acești tovarășii uită că munca pe teren asigură cunoașterea realității. Cînd li ouăli, președintele, vicepreședintele sau secretarul comitetului executiv, au cite o ședință.

Ședința de comitet executiv „restrins”, ședința colectivă raională de conducere a companiei, cu socioticii gospodăriei colective, ședințe cu delegații instituțiilor din raion, cu pompieri civili, ședințe la regiune. Urmează ședințele numenunatelor comisiilor și paracomisiilor formate la raion (comisia pentru combaterea omizii dudului, comisia de colectare a lînel, comisia raională a concursului echipelor culturale, comisia de vizionare a filmului, comisia concursului de creștere a păsărilor, etc.), comisiile dintre care unele duc o activitate lipsită de perspectivă, limitată doar la ținerea ședințelor.

În principal din cauza ședințelor, președintele comitetului executiv nu s-a deplasat timp de o săptămîină pe teren.

O altă îndeplinire a membrilor comitetului executiv este de a face mereu planuri, pe care tot ei nu le respectă. Bunăoară, în planul de muncă pe compania agricolă de vară, tov. I. Buculic, vicepreședintele comitetului executiv al statului popular, a primit sarcina să se ocupe de îndrumarea și controlul muncii sîturilor populare comunale Birchii și Teta. Din primăvară și pînă acum, tov. Buculic nu n-a trecut măcar prin aceste comune și bineînțeles nu cunoaște situația executării lucrărilor. Cînd e criticat pentru lipsa de răspundere cu care-și privește sarcinile răspunde că nu-l just. Oricine se poate întreba: cum poate afirma că nu-l just cînd nici nu s-a interesat deloc de mersul lucrărilor, cînd nu cunoaște lipsurile și greutățile existente și nici măcar numele tehnicianului agricol care a fost repartizat în aceste comune?

Nedeplasîndu-se pe teren, membrii comitetului executiv al statului popular raional nu cunosc situația concretă a executării lucrărilor, nu cunosc lipsurile și greutățile existente spre a lua măsuri pentru înlăturarea lor.

Vorbă multă, treabă puțină

Teoretic, președintele, vicepreședintele și secretarul comitetului executiv raional Lipova, știu că executarea lucrărilor agricole de vară constituie sarcina lor centrală în perioada actuală. În ședințe discută despre necesitatea respectării ei, stabilesc măsuri și

fac planuri. Practic, problemele campaniei agricole de vară au fost lăsate pe seama secției agricole. Ei nici măcar nu s-au învrednicit să controleze felul cum muncesc tehnicienii secției agricole.

Datorită lipsei totale de control, în munca secției agricole au existat și există încă lipsuri serioase. Inginerul șef al secției, Mircea Heghiescu, se deplasează foarte rar pe teren, ocupîndu-se îndeosebi de lucrări de birou. Desori și alți tehnicieni își pierd vremea în ședințe sau cu lucrări de birou.

Secția agricolă se găsește în această situație, fiindcă șeful secției, tov. Fildan nu se ridică la nivelul sarcinilor sale. În locul organizării unei activități creatoare a tehnicienilor, el își pierde timpul în ședințe. În locul exercitării unui control permanent pe teren, el cere tehnicienilor rapoarte peste rapoarte pe care rareori le citește.

În săptămîina 21-27 iulie, șeful secției agricole nu a mers în nici o zi pe teren, fiind ocupat cu ședințele. În săptămîina următoare, a început-o din nou cu ședințe. Ședințe pe servicii, cu șefii de servicii, cu întregul colectiv al secției, tot felul de variante de acest fel se aplică în munca secției agricole.

În puținele zile în care se află pe teren, tehnicienii secției agricole nu sînt controlați. Unii dintre ei, tocmali de aceea duc o insuficientă activitate în rîndul țărînilor muncitoare. Este cazul tehnicianului D. Ponta, repartizat la punctul agricol din Birchii, încă din primăvară. Acest tehnician munceste cu afaa superficialitate încl nu cunoaște oare dintre comunele cuprinse în raza sa de activitate este frumăș și care este codășă, spre a putea intensifica munca de îndrumare acolo unde treburile merg mai prost. Cîi de puțin se ocupă de îndrumarea țărănilor muncitori o dovedește un simplu fapt: nu cunoaște mărul un singur țărîn muncitor frumăș în lucrările de întreținere a culturilor. Or, cunoașterea țărănilor muncitori frumăși și a metodelor folosite de ei, popularizarea metodelor care au dus la creșterea producției, trebuie să stea la baza activității tehnicienilor agricoli.

Activitatea comitetului executiv al statului popular raional Lipova în ceea ce privește conducerea campaniei agricole de vară nu poate fi apreciată decît ca necorespunzătoare. Lipsit de spirit critic, președintele, fără să cunoască munca vicepreședintelui, spune că el munceste mult și bine cî se ocupă de îndrumarea sîturilor populare, etc. (În realitate vicepreședintele nu face așa ceva). Vicepreședintele spune despre președinte că munceste, rezolvă multiple probleme ale campaniei. Totuși laolaltă aduc elogii secției agricole. Cam la alt se rezumă relațiile dintre membrii „activi” ai comitetului executiv cîi și dintre comitetul executiv și secții.

Consecințele muncii necorespunzătoare duse de comitetul executiv raional, sînt oglindite de situația executării lucrărilor de întreținere a culturilor. Ca și în luna mai, în prezent raionul Lipova se numără pînă la raioanele codăse ale regiunii Arad. În multe comune prașia încl încă n-a fost terminată, iar prașia a doua a fost numai pe jumătate efectuată.

Dăinuirea actualelor lipsuri în activitatea comitetului executiv raional ar însemna periclitarea întregii activități a statului popular raional Lipova în campania de strîngere a recoltei și colectare. Cu un președinte incompetent — care nu se dovedește demn de încredere acordată de alegătorii — cu un șef de secție birocrașizat, ca T. Fildan, treburile nu pot să meargă bine. De aceea se cere ca comitetul executiv regional să pună oapă fără înfrîngere anomaliilor din activitatea acestui raion.

Îmbunătățind conducerea comitetului executiv al statului popular, se va putea trece la lichidarea muncii formale și birocrașice, se va putea asigura desfășurarea unei activități rodnice de către sîturile populare din raionul Lipova în lupta pentru pîinea poporului muncitor.

I. CERNEA

Cititorii ne sexisează

Tovarășă Ana Lăzărescu ne informează că s-a prezentat pe data de 19 iunie a.c. la depozitul de lemne nr. 14 din Capitală, ca să-și ridice tranșa iniția de lemne, așa cum fusese programată

Deși am sosit la depozit dis-de-dimineață — ne scrie corespondenta — am constatat că alți cetățeni care veniseră mult mai tîrziu decît mine au reușit să obțin nevoită să aștept la nesfîrșit. Lucrul mi s-a părut curios. Cercetînd cazul, m-am dămîrit deîndată: cărușaii care mișunau prin curtea depozitului, propuneau și garanțau cetățenilor nerăbdători ridicarea imediată a lemnelor, în schimbul unui bacșis de 40 lei pentru fiecare mie de kilograme de lemne. O parte din cetățeni, admîțînd să dea bacșul cerut, își puteau ridica într-adevăr lemnele într-un timp record. O asemenea „oțertă” mi s-a făcut și mie. Poate pentru faptul că am refuzat-o nu am reușit să-mi ridic lemnele decît cu mare greutate. Cazuri similare se petrec și la depozitele nr. 8 și 27, tot din Capitală.

Ar fi nimerit însă ca întreprinderea Combustibil și statul popular al Capitalei să găsească o metodă potrivită care să pună imediat și pentru todeauna capăt practicilor necinstite ce se petrec la unele depozite de lemne.

Tovarășul Ioan

Albu ne scrie că mai mulți cetățeni care domiciliază în orașul Arad, au servicii în comuna Zimandu Nou. Aceștia fac naveta

dimineața și seara, în care scop și-au scos abonamente pe calea ferată.

Actualul tren personal 3101, care pleacă din Arad la orele 6,36, ar lăsa numai bine pe acești cetățeni în Zimandu Nou deoarece distanța este parcursă cu trenul în 17 minute, ceea ce le-ar permite să ajungă la timp la serviciu. Dar, menționează tov. Albu, în urma modificării mersului trenurilor, personalul 3101 a fost declarat... accelerat de la Arad la Sîntana, și prin urmare nu mai oprește la Zimandu Nou.

Așa că cetățenii plecați cu personalul la orele 6,36 din Arad, sînt nevoiți să se întoarcă de la Sîntana, pe jos, la Zimandu Nou, ceea ce durează în total vreo două ore.

Rezultă că măsura luată de organele C.F.R. referitoare la schimbarea mersului trenurilor a fost cam accelerată, ea nefînd seama și de interesele personale ale cetățenilor.

A venit vara!... Pentru comitetul executiv al statului popular orașenesc Stalin — ne sexisează cititorul nostru tov. D. Popa — acest lucru nu prezintă nicio importanță. Cum altfel se explică faptul că deși ne aflăm în luna iulie, nu s-a luat încă măsură pentru ca în raza orașului să fie deschise chioșcuri cu băuturi răcoritoare?

Dacă tovarășul Irodion Lubeniță, șeful secției comerciale, se simte bine în răcoarea biroului, nu tot așa se simt cetățenii, care așteptîndu-se după treburi în oraș caută zadarnic băuturi răcoritoare.

FILME NOI PE ECRANELE CAPITALEI

O scenă din filmul „Cîrîng de călini”

În cursul lunii iulie pe ecranele cinematografele din Capitală vor rula o serie de filme noi.

Printre premierele programate se numără și filmul „Cîrîng de călini” realizat de studioul de filme artistice din Kiev, după piesa lui A. Korneicuk. Acest film va rula de la 8 iulie la cinematografele Republica și I. C. Frimu. Acțiunea filmului se desfășoară într-un sat colhoznic, imediat după terminarea celui de al doilea război mondial.

La cinematografele Patria și București va rula cu începere de la 13 iulie nou film austriac „O noapte la Veneția”, turnat după opera lui Johann Strauss.

Tot la aceeași dată cinematografele Maxim Gorki și Elena Pavel vor prezenta filmul documentar maghiar în culori „De la lăcrămioare pînă la căderea frunzelor”.

La mijlocul lunii iulie va fi prezentat publicului spectator și filmul francez „Clocchemerie”. De asemenea către sfîrșitul lunii va rula filmul polonez produs de studioul din Lodz „Aventura la Mariensladt”. Filmul redă viața nouă și avînată a oamenilor muncii din R.P. Polonă pentru reconstrucția orașului Varșovia.

Tot pentru sfîrșitul lunii este programat și nou film sovietic „Echipa de pe strada noastră”.

Impresii de la turneul zonal de șah din R. Cehoslovacă

Unul dintre cele mai importante evenimente șahiste ale anului a fost fără îndoială turneul zonal vest-european din R. Cehoslovacă, terminat de curînd.

Acest turneu a desemnat patru jucători pentru turneul interzonal din anul viitor și a arătat în același timp progresul înregistrat de mișcarea noastră șahistă, prin rezultatul bun al maestrului sportului din R.P.R. I. Bălănel.

Participarea marilor maeștri L. Szabo, G. Stahlberg, a maeștrilor internaționali L. Pachman, G. Barcza și B. Sliwa, a dat o notă de tehnică ridicată concursului și a obligat pe toți concurenții să aștepte în timpul concursului aceeași forță de joc și aceeași rezistență.

Jucătorii frumăși s-au limitat într-o oarecare măsură la lupta pentru obținerea unui din lucrurile frumuse care dădeau dreptul la calificare, neobinîndu-se decît foarte puține lucruri noi în teoria deschiderilor sau a finalului, spre deosebire de turneele la care participă maeștrii sovietici și unde fiecare partidă înseamnă nu numai lupta pentru victorie, ci și preocuparea de a aduce ceva nou.

Turneul a început cu startul energic al unor participanți care au jucat admirabil. Foarte bine a început competiția islandezul Olafsson, una din speranțele șahului occidental, cehoslovacul Filip și islandezul Palmason. În plutonul frumășilor s-a aflat multă vreme și maestrul cehoslovac Sajlar. Lupta finală s-a dat între cei doi mari șahiști L. Szabo și L. Pachman, care s-au dovedit mai dîrzi, mai rezistenți, cărora li se alăturaseră suedezul I. Stahlberg și campionul polonez B. Sliwa.

După șase runde turneul s-a mutat în splendidele localități balneo-climaterice Marianske Lazne, așezată într-o regiune de munte la 5 ore cu mașina de Praga. De-a lungul coastelor muntoase, vilele și casele de odihnă se întind ca niște mărgeli.

Zilele au trecut repede, aproape pe nesimțite în această localitate unde organizarea a excelat. În sală au fost tot timpul numeroși spectatori, oameni a muncii veniți aici să-și petreacă concediul.

Diminețile însorite, pădurile seculare, excursia la Karlovy-Vary sau amurgurile minunate

naie cu cerul albastru și orizontul în roșu aprins, toate acestea lmi vor rămîne mereu în minte.

Calități caracteristice de învingător a arătat maestrul cehoslovac L. Pachman, care a condus destul de autoritar partidele sale, cu un joc profund, bazat pe cunoștințe științifice, caracterizat prin curaj și o inventivitate de adevărat mare șahist. Marele maestru maghiar L. Szabo a dovedit, ca de altă ori în alte turnee, marea sa forță de joc și s-a arătat un excelent jucător de atac.

Dacă în prima parte a turneului, B. Sliwa n-a fost pe primul plan al luptei, am putut să-l admirăm mai tîrziu forța sa de joc și siguranța strategică într-o serie întreagă de înclînări, arătîndu-se în același timp un analizator de prima forță, așa cum au dovedit-o finalurile cu Lundin, Filip, Barcza. Mai constant decît Olafsson, maestrul cehoslovac M. Filip a ocupat cel de al patrulea loc la egalitate cu suedezul C. Stahlberg, ceea ce este o frumoasă performanță. El este un bun cunosător al teoriei deschiderilor și joacă după principii solide, logice.

Și, însfîrșit, prietenul meu nedespărțit, Ion Bălănel, calm, calculat, un tovarăș bun care m-a ajutat în toate momentele grele, a înregistrat pentru prima oară într-un turneu cu mari maeștri rezultate bune. El dovedește cu această că este unul dintre cei mai buni jucători ai țării noastre.

Cu jocul îmbunătățit față de turneul din București, în special în capitoul defensiv, a dat o demonstrație un calm și o siguranță remarcabile, Bălănel l-a surprins pe Barcza, Szabo și Klüger, obținînd frumoase victorii. În general turneul zonal din R. Cehoslovacă a constituit un nou prilej de strîngere a legăturilor de prietenie între șahiștii celor douăsprezece țări participante.

Cu toate că nu sînt mulțumit de rezultatul obținut, consider o experiență fericită acest turneu care a constituit pentru mine un bun prilej de îmbogățire a cunoștințelor tehnice și teoretice și sper că odată îndeplinite deficiențele existente încă, voi reuși să aduc țării, împreună cu ceilalți maeștri, succese care să arate drumul nou al mișcării noastre de cultură fizică și sport.

V. CIOCIȚEA
din totu R.P.R. de șah

UNDE STĂ PUTEREA...

Deasupra pădurilor de fag, peste vîile risipite pe dealurile girbovite și lutoase, peste țărîna încălcată cu roade, suiau cu înălțare nori negri, brănci toșii. Cuprînzînd cu repeziune bolta cerului, ei vesteau furtuna aprigă, necruțătoare. Porții din înnegrate îndepărtări, vîntul alorha hai-hui peste cîmpuri, îndoia pînă la pămînt rîchilele galbene, smulgea frunzele păpușoilor, ridica deasupra drumurilor de cîmp și ale imășurilor vîntului înalte de colb, de paie uscate și de vreascuri mărunte de măcieș.

Lîngă gard, pe tîpășanul plin de iarbă din fața statului popular, un pui de plop cu crengi scurte, dar îndreptate senet către înălțimi, era aplicat într-o parte și în alta, hărțuit și zgîlțit fără milă. Căuta bietul să fînă pînt furtunii, se opinea din răspuri, se lîngua și se lelua amar-nic. Dar vîntul îl lovea și-l îndoia furios, fi zmulgea frunzele una cîte una, îi dezbrîca ramurile fragede și i le mîna cîne știu unde.

— Sărman copac, spuse Gheorghe Chivu, cine te-a pus să înfrunți singur urgia furtunii? Nu știai că pirpirii și tînerul cum ești, n-ai să poți rezista? Vai de mădulele tale!

Dacă cineva l-ar fi auzit pe Gheorghe Chivu cum stătea de vorbă cu puiul de plop ar fi crezut că-și grăește lui însuși, că-și pune chiar lui întrebări. Cu două săptămîini în urmă i se încredințase muncă de președinte al statului popular din Averești, comună pierdută prin întinsele podgorii din preajma Husului. Își încheipuse atunci că va putea singur să urnească muștii din loc. Dar cum a încercat să pătrundă hățulul des și încurcat al îndatoririlor sale a văzut că lucrurile nu stau așa de simplu cum își închipuise. Trecuseră două săptămîini, se zbatuse mult, dar nu ajunseseră încă să-și dea seama nici măcar cu ce trebuia să înceapă, cu ce să porceadă, la drum. Și nevăzînd

deocamdată nici o țesire, se simțea singur, mai singur decît puiul acela de plop, mai lovit de uragan și mai neputincios să-i reziste.

Bădia Petriche Zaharia
dă povețe...

Ar fi trecut mult timp pînă să se dumească Gheorghe Chivu de ce trebuie să se apuce mai încl, cu ce să înceapă. Ar fi trecut pentru că lui toate i se pareau tot una de urgență. Dar la-ți ca s-a ivit cineva care i-a arătat că nu e adevărat grănic, l-a învățat de unde trebuie pornită mîna. Acest cineva nu era altul decît bădia Petriche Zaharia, un țărîn simplu, de locul lui din Roșiori, cătun al comunei Averești, om trecut de cincizeci de ani, cu un pospai de omăt destul de grosuț pe la temple. S-a înfățișat la președinte într-o ioi și i-a spus muștrator:

„Nou, nou, dar de ce nu te arăți în lume frate?... Am mai trecut pe aici de cîteva ori cu chip să te găsesc și să-ți vorbesc, dar nu te-am aflat. Bag de seamă că te frămîntă. Poate că nu știu ce se cere făcut în comună mai încl. Dacă-i așa, îți dau un sfat. Cea mai grănică dintre treburile grănică este împlinirea cerințelor obștii. După asta vin la rînd toate celelalte. Iacă, nu mai departe la noi în Roșiori, trebie o școală, pentru că ni se duc țărîna copiii să învele în alte sate, pe cine știu care coclauri de le înghită și măduva din cîolane. Știu-at tu de lucrul ăsta? De unde să ști?... N-ai avut de unde. Așa că mai ieși în lume frate, mai trage și tu cu urechea în dreapta, în stînga, ascultă. Ei, m-am cam întins la vorbă. Plec. Te aștept să vii pe duminică la Roșiori să ne sîtăm în privința școlii”.

Și a dus Gheorghe Chivu îl ascultase pe bădia Petriche înmărmurit. Uitîndu-

se la el, i se părea că-a descoperit o lume necunoscută, o lume despre care nu știa nimic și de care nici nu încercase măcar să se apropie. Duminică s-a și dus la Roșiori, îl așteptau o mulțime de oameni.

În ziua aceea au și hotărît în privința construirii școlii din Roșiori și deoarece vîlătucii, lîtul și nisipul se găseau adunate acolo mai dinainte, iar planul construcției fusese chibzuit din vreme de cîțiva meșteri care se aflau și ei de față, oamenii s-au și apucat de treabă. Bădia Petriche a mai dat o raită prin sat, a mai stat de vorbă cu roșiorenii, și în curînd, pe lîngă bărbaiții care se apucaseră de lucru au început să forfotească o mulțime de femei și de fîclăci și codane, precum și nenunmărați coplandri. Dădeau vîlătuci la mîna zidarilor, prîneră a frămînta lîtul, se apucară să pună nisip în mortare. Furnicatul construcției; tot mai mult sporea rîndul cîrștorilor.

Nici două luni n-a durat munca. Gheorghe Chivu a mers pe la Husi, a făcut tot ce l-a stat în putere ca să găsească lemn de argea și tablă pentru acoperiș și iată că, într-o bună dimineață, Roșioriul, satul ascuns între dealurile pline cu vii și liveze, putu să salute noua clădire care răsărise în inima lui, clădire fîclnică, chipese și arătoasă ca o fată gata de măritat.

Zi cu zi, stătuse Gheorghe Chivu în preajma ei, zi cu zi o văzuse cum capătă contur precis din miștile dibace și foc de lîți ale țărănilor; luase parte la întreg acel tot, acul sublim și uimitor de pasionat al creației colective. În ziua cînd școala era gata, în ziua cînd prin ușle ei larg deschise puteau intra copilașii — ca să-și ocupe tălăci locurile în bănci, să-și deschidă cărțile și să înceapă să dea de rostul slovelor, Gheorghe Chivu l-a înclînțit din întîmplare pe bădia Petriche Zaharia.

haria. Și-a scos șapca din cap și adînc mișcat l-a strîns mîna: „Îți mulțumesc, tu mi-ai fost învățator. N-am să uit dojana ta niciodată”. Așa i-a vorbit lui bădia Petriche care, modest și hitru cum era, a ridicat din umeri și s-a făcut ca nu pricepe nimic.

...dar lucrurile nu se opresc aici

Gheorghe Chivu n-a uitat de povata lui bădia Petriche: cu mult curaj a pus capăt înșingurării sale, cu încredere și cu dragoste s-a apropiat de oameni, cu a dînică luare aminte a ascultat cuvîntul lor. l-a căutat peste tot: pe cîmp cînd culegeau holdele, pe la mîntii cînd cinsteau un pahar, la cîmînul cultural cînd „puneau țărîna” la cale.

„Mai mare rușinea pentru cei de la stat. Stau într-o maglierieță dărăpanată. Nu s-ar cuveni oare să avem și noi clădirea mai acatării pentru aleșii noștri? Că-ți-i și sila să te duci, să stai de vorbă cu ei acolo unde lucrează acum”, i-a spus într-un rînd mesterul Andrei Boioga.

Un alt țărîn, unul înalt, volnic și lat în spate, despre care se știa doar că are o duzină de copii, s-a propădit în fața lui și și-a spus și el deschiș pareerea: „La Roșiori s-a făcut școală, dar la noi la Averești, nu. Crezi oare că sîntem mai proști decît alții? Eu, unul nu mă simt. Să facem una mai ceva decît a lor”.

Constanța Macarie, o femeie cîi o mină, trecută și vestedă la obraz, dar încă plină de putere, ca una care fusese aleasă deputată a vorbit și ea: „Trăim de parte de oraș și după părerea unora asta înseamnă să stăm mereu ca ursul din pădure, fără radio, fără lumină electrică, într-un cuvînt, fără civilizație. Dar pînă cînd asta?”

Gheorghe Chivu a început să le judece pe toate cîte le auzea. Inima lui îi sunea că țărăni au întrut totul dreptate. Cît timp fuseseră lăsați în părăsire, cît timp mai mari de altădată al țării nu se îngrîșiseră de el decît ca să le scoată biruri și iar biruri, oamenii nu băgaseră de seamă nici lipsa școlii, nici lipsa luminii electrice, nici lipsa radio-ului. Nu. Pe atunci nu le ardea lor de asta. Dar acum veniseră alte timpuri, timpuri prielnice, timpuri înclînțitoare. Țărînul căuta să-și dea copiii

la școală ca să-l facă om învățat, dar constata că vrerea lui nu putea fi împlinită așa cum trebuia, cautase să se pună el însuși în curent cu ceea ce se petrece în țară și în lume, dar văzuse de asemenea că n-are de unde afla tot ce-i interesa. De aici nemulțumirea lui, de aici dorința lui aprigă, mistuitoare, de a crea toate cîte lipseau. Iar Gheorghe Chivu își dădea seama că el ca președinte, ca om pus să conducă, era dator să facă să fie toate cîte nu erau, și încă și altele și mai și. Iar pentru asta, s-a gîndit să ceară ajutorul țării aceluia care-i vorbiseră, care-l muștraseră sau l se liniștira.

Pe mesterul Andrei Boioga l-a rugat să se apuce de construit noua clădire a statului popular și a școlii. N-a stat omul la cîmîna nici o clipă. Și-a dăruit mesteri de o seamă cu el, a întocmit șchile și planuri. Gheorghe Chivu a strîns obștea, a arătat cetățenilor ce s-a planuit și le-a cerut contribuția. În scurt timp s-au adunat banii de trebură, sîruri lungi de căru

Pentru strângerea la timp și fără pierderi a recoltei — pentru recolte bogate la hectar!

Sîntem în acea perioadă a campaniei agricole de vară cînd lucrările de întreținere a culturilor se îmbină strîns cu cele de recoltare. Organele locale ale puterii de stat au acum sarcini deosebit de însemnate. Rezolvarea acestora depinde în primul rînd de felul cum se vor orienta comitetele executive ale sîturilor populare, de felul cum vor ști ele să organizeze munca.

Membrii comitetelor executive trebuie să înțeleagă limpede că principala lor îndatorire este mobilizarea oamenilor muncii de la sate la terminarea prășitului, la începerea seceratului, treierii și dezmiriștitului. Nu este de admis să se seceze grîul,

orzul, secara, etc. după ajungerea lor în stadiul de răscocire, după cum nu este de admis ca seceratul să înceapă iar dezmiriștitul nu.

Acum, mai mult decît oricînd, activiștii sîturilor populare trebuie să se aplece pe teren în mijlocul țărănilor muncitori, să rezolve cu promptitudine problemele pe care le ridică campania agricolă, să convingă oamenii muncii de la sate asupra datoriei de a depune în această perioadă toate forțele pentru executarea în bune condițiuni a lucrărilor de care depinde asigurarea pînii poporului muncitor.

Fruntașul din Botinești

Cine nu-l cunoaște în Botinești și-n împrejurimi pe Mișka? E un om îndesat, cu pririci vioaie; un om din acei care răsăd ca din pămînt unde nu te aștepti: la cîmîmul cultural, la sfatul popular ori la cooperativă. Și credeți că aici stă și ascultă liniștit ce spune unul sau altul? Da, de unde!... Numai ce-l vezi: asta de-ai așa și nu-l aștepti? Îi sîdile cu întrebările pe oricare dacă gîndește că poate învăța ceva folositor de la el. Agronomul, mai ales, cînd dau la fața cu Mișka, nu scapă cu una cu două. Și nu numai de gura-i bun Mișka. El ce spune și face.

Așa și-n primăvară, cînd a auzit de la inginerul agronom B. Macdon de ce-i bine să semeni porumbul în culturi așezate în patral, Ion Mișka a chibzuit vreo cîteva zile de merita să încerce, „și de ce n-ai încerca?” Inimă co-nțeltoasă, împreună cu al lui, s-a apucat de treabă. A pregătit cu grijă pămîntul, a construit un mîrcator cu care și-a brazdat ogrorul în lung și-n lat și apoi a însemnat cu porumb cele două hectare după noua metodă. Acea Mișka e mîndru de porumbul lui; nu-l vorba că și prășia a făcut-o la timp. Nu gîsești o buroia în ogrorul lui.

Într-o zi, nu de mult, pe cînd prășeau la porumb, îl văd ai lui că stă rezezat în coada supei și privește fîntă, gînditor. Apoi își așeză supe pe lat ca să nu cadă și o luă cu pași rari spre lanul din seacă. A crescut holda asta cît un stat de om. Mișka cerea din spic: era în floare...

Mișka își amintea că a cînt pe undeva despre sporul de producție cel de polenizarea artificială și la seacă, ca la floarea-soarelui. Că aici lucru este bun s-a convins anul trecut cînd producția i-a fost mai mare ca de obicei cu zece de kilograme. „O fi la fel și cu seacă” — își zise el — o ajiți, și dă producție; n-o ajiți ești la cheremul naturii: după cum o merge vremea”. Nu, Mișka nu-l omul ce așteaptă cu brațele încrucișate. A doua zi, ajutat de ai lui a plimbat o sfoară peste spice împrăștiind pînă...

Imi povestea tot: I. Blidaru, președintele statului popular din Bujor — de care aparține Botineștiul — că l-a înținit de curînd pe Mișka în sat. Din vorbă-n vorbă a ajiat că-i pe sîrșite cu muncile agricole.

— Si acum ce faci? îl întreabă președintele.

— Mă pregătesc.

— Nu înțeleg: de ce te pregătești?

— Pentru... Mișka zîmbi pe sub mustăcioara-i neagră și-i arătă președintelui o carte ce-o ținea în mînă: „Secerișul”, de Galina Nicolae. Poate o mai afla ceva și prin ea. După călă strîns cu căldură mina, Mișka se depărta privind lung combina desenată pe copertă; peste o zi, două va sece și el...

LAZAR VIRGIL
correspondentul „Romîniei libere”
în regiunea Timișoara

Cooperativele sîtești în sprijinul campaniei agricole de vară

Strilele sînt în ultima vreme la redacția vorbesc despre măsurile luate de cooperative pentru sprijinirea muncilor agricole de vară.

În asemenea sprijin substanțial îl dau gospodăriile țărănești în perioada de vară cooperativele de aprovizionare și desfacere din raionul Olteu, regiunea Crișova. Serviciul comercial al Uniunii raionale a cooperativei de aprovizionare și desfacere a transmis spre este un bogat sortiment de mărfuri industriale. De asemenea pentru a asigura o repartizare operativă a mărfurilor cerute de cooperative, consiliul de conducere al Uniunii raionale a întocmit un plan special de aprovizionare. Zilnic — așa cum prevede planul — vor fi aprovizionate 4-5 cooperative, astfel încît toate cele 26 unități existente în raion să primească săptămînal mărfurile cerute. Măsură aceasta organizatorică a fost completată cu încă una: fiecare instructor și referent tehnic al Uniunii

raională va controla și îndruma pe timpul muncilor agricole de vară un grup de cooperative, răspunzînd — în fața consiliului de conducere al Uniunii — de modul cum acestea își îndeplinesc sarcinile pe care le au. La fiecare arie se vor desface chioșcuri cu băuturi răcoritoare, produse zălate, cafea, țigări, cărți, broșuri, etc. Măsură asemănătoare au fost luate și în raioanele regiunii Constanța (Fetești, Negru-Vodă, Medgidia), etc.

Sînt însă și Uniuni regionale și raionale ale cooperativei de aprovizionare și desfacere care se preocupă slab de problemele sprijinirii campaniei agricole de vară. În munca Uniunii raionale a cooperativei de aprovizionare și desfacere Adjid, regiunea Birlad, nu există astfel de preocupări pentru o bună organizare, fapt ce se reflectă și în modul defectuos de aprovizionare a sateilor cu mărfuri necesare țărănilor muncitori. La cooperativa din comuna Sascut-Tîrg, de pildă,

lipsesc bușe de căruțe, seceri, piatră vîntă, sticle de lampă.

Unele cooperative din raioanele agricole ale regiunii Ploiești nu au suficiente mărfuri pentru frunțașilor, de sfaturile tehnicienilor. Cu toate acestea în unele comune practice înapoiate încă mai dăune. În comuna Bosoteni, din raionul Caracal, de exemplu, numeroși țărani muncitori au răfărat porumbul odată cu prima prășia. Care este cauza? Căuza este exemplul prost pe care-l oferă toamii cadrele tehnice menite să combată practicile înapoiate. Astfel, în această comună, cel dinți care și-a răfărat porumbul a fost angajat agricol Florea Toned, care este și vicepreședinte al statului popular. „Exemplul” lui a fost urmat și de Ion Deneșan, membru în comitetul executiv, de Marin Ciocoi, referent contabil la stat, de Alexandru Neulcea, agentul agricol de la cultura ricinului și de Florea Cocos din cooperativă.

Și în comuna Zănoaga, unde de asemenea răfăratul porumbului se practică pe o scară înținsă, țărani muncitori au urmat exemplul agentului agricol Nicolae George, care și-a răfărat primul porumb de pe terenul propriu.

Fată de o astfel de situație oricine se poate întreba care este controlul executat de comitetul executiv al statului popular raional Caracal care tolerează o atare stare de lucruri. Cei ce se întreabă de acest lucru au dreptate, căci dacă în campania însemnată de primăvară comitetul executiv al statului popular Caracal a avut în centrul preocupărilor sale executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor din acea perioadă, în prezent a lăsat ca lucrările de întreținere și de desbieră prășia să se desfășoare cu totul la voia întîmplării.

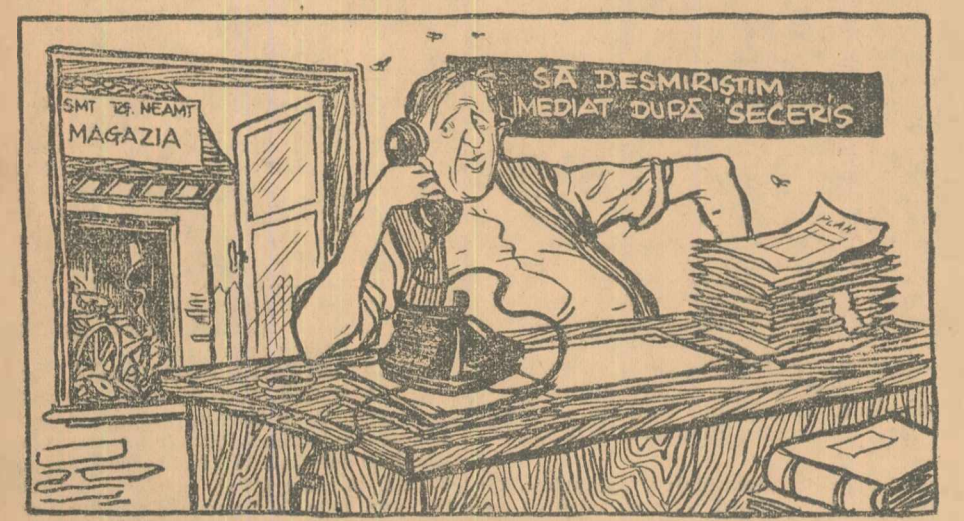
Cu toate că se cunoaște că în aceste comune s-a practicat răfăratul pe o scară înținsă și anul trecut, nu s-au luat din timp măsuri pentru preîntîmpinarea răfăratului în acest an.

Membrii comitetului executiv, antrenanți în lucrări mîrșite de birou, nu controlează pe teren felul cum își duc munca comitetele executive comunale și nu au tras la răspundere pe agenții agricoli care încurajează prin „exemplu” lor extinderea răfăratului la porumb.

Acesta este una din explicațiile la întrebarea de ce se practică răfăratul în unele comune din raionul Caracal.

O data este „exemplul” agenților agricoli și al unor membri ai comitetelor executive ale sîturilor populare comunale, „exemplu” despre care pe drept cuvînt spune un țărăn muncitor: „halal exemplu!”

EUSTATIU POPESCU

— Sigur, tovarășe, cunoaștem metoda cuplării a două batoze la un tractor. Dar pînă acum nu s-a aplicat în raza noastră... așa că așteptăm, așteptăm să facă cineva începutul!

Desen de VAL MUNTEANU

Magazinele universale cooperatiste

Magazinele universale cooperatiste sînt organizate după modelul magazinelor comerciale dezvoltate. Aici mărfurile — de diferite feluri — sînt repartizate pe secții de specialitate (secția de textile, de încălziminte, de fierărie, etc.). Asemenea magazine pot fi văzute în cit mai multe sate și comune ale țării.

În cliseu: Secția textile a magazinului universal al cooperativei de aprovizionare și desfacere din comuna Cristian, regiunea Stalin.

Caravane cinematografice sosite din Uniunea Sovietică

Din Uniunea Sovietică au sosit zilele trecute 50 noi caravane cinematografice care vor fi repartizate întreprinderilor cinematografice regionale de stat. Aceste caravane sînt uitate cu cel mai nou tip de aparate de proiectie, cu amplificatoare, transformatoare, difuzoare, cu ecran propriu și cu stație de radioamplificare.

În timpul cînd nu sînt prezentate filme, stațiile de radioamplificare ale caravanelor vor putea transmite conferințe, muzică imprimată pe discuri, emisiunile posturilor noastre de radio.

Noile caravane cinematografice sînt înzestrate cu un grup electrogen care alimentează cu curent electric toată aparatura. Acest lucru face ca întregul instalat, cinematograf sau stație de radioamplificare, să poată fi folosită și acolo unde nu există rețea de energie electrică.

Începînd de la 1 iulie, 27 de caravane cinematografice noi au intrat în funcțiune în majoritatea regiunilor din țară, iar altele 23 se află încă în rodaj.

Tot din Uniunea Sovietică vor mai sosi în curînd în țara noastră alte 30 de caravane cinematografice. (Agerpres)

Festivitate în satul în care a trăit George Coșbuc

La 4 iulie, în satul Coșbuc, regiunea Cluj, a avut loc dezvelirea bustului lui George Coșbuc și a unei plăci comemorative, precum și deschiderea casei-muzeu care poartă numele marelui poet.

Cuvîntul de deschidere a festivității a fost rostit de acad. Emil Petrovici, președintele filialei Cluj a Academiei R.P.R.

Au mai luat cuvîntul tov. Aurel Vasilescu, secretarul statului popular al regiunii Cluj, care a evocat aspecte ale legăturii poetului cu țărani din satul său. Poetul A. E. Baconsky, în numele filialei Cluj a Uniunii Scriitorilor, a vorbit despre opera marelui poet.

Cel peste 500 de oameni ai muncii care au participat la festivitate au vizitat apoi casa-muzeu și au urmărit programul artistic compus din poezii și dramatizări din opera marelui poet George Coșbuc, prezentat cu acest prilej de elevii școlii pedagogice din Gherla.

Cu prilejul comemorării morții lui Ștefan cel Mare

Cu ocazia comemorării a 450 de ani de la moartea lui Ștefan cel Mare, marți după amiază a avut loc la Filiala Iași a Academiei R.P.R. o sedință publică de comemorare.

Au prezentat comunicări prof. univ. Valerian Popovici: „Lupta Moldovei împotriva cuceririi otomane în timpul lui Ștefan cel Mare”, prof. univ. Constantin Chidaru: „Relațiile lui Ștefan cel Mare cu Rusia”, prof. univ. Dumitru Berlescu: „Baza socială a puterii lui Ștefan cel Mare”. Au mai prezentat comunicări asistent universitar Vasile Neamtu, Constantin Turcu și Constantin Ungureanu. (Agerpres)

Consfătuirea reprezentanților muzeelor din întreaga țară

La Suceava se desfășoară lucrările celei de a 4-a consfătuiri a reprezentanților muzeelor din întreaga țară. Consfătuirea are ca scop studierea modului de prezentare în muzeu a epocii feudale în Moldova. La consfătuire participă reprezentanți ai Ministerului Culturii și al Academiei R.P.R.

Participanții la consfătuire au discutat pînă acum referențele prezentate de prof. univ. Virgil Vătășanu despre „Aria feudală moldovenească în epoca lui Ștefan cel Mare”, de prof. Grigore Folt, directorul muzeului regional Suceava, care a prezentat activitatea muzeului regional, și de prof. Alexandru Vasilescu, directorul muzeului din Cîmpulung Moldovenesc, care s-a ocupat de activitatea colectivului de îndrumare a muzeului regional.

Participanții la consfătuire au vizitat celea de scaun și santierul arheologic de la curtea domnească a lui Ștefan cel Mare și alte monumente istorice din oraș și împrejurimile Sucevei, iar în zilele următoare se vor vizita monumentele culturale de la Putna, Sucevița, Dragomirna, muzeul de pe lîngă aceste monumente și muzeul din Fălticeni, Rădăuți și Cîmpulung Moldovenesc. (Agerpres)

Expoziția despre origina omului la Tg. Neamț

BACAU (de la corespondentul nostru) — La mijlocul lunii aprilie a fost deschisă la Tg. Neamț expoziția „Origina omului” care se bucură de atenția a numeroși vizitatori. În sala expoziției pot fi văzute planșe prezentînd diferitele faze de dezvoltare a omului începînd din cele mai vechi timpuri și pînă în vremea noastră.

Cuvîntarea rostită de Leon Kruczkowski cu prilejul ceremoniei înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie, cu prilejul ceremoniei înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” eminentul scriitor polonez Leon Kruczkowski, acesta a rostit o cuvîntare în care a spus pînă la urmă:

Scumpi prieteni și tovarăși!

Profund emoționat sau cuvîntul pentru a mulțumi fierbinte Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” care mi-a decernat și înmînat această distincție, în prezent cea mai de onoare din lume.

Sînt profund fericit că prin persoana mea modestă a fost marcată într-un mod atât de solemn întreaga mișcare a milionelor de partizani ai păcii din Polonia populară, la care am participat chiar de la început. Numeroase cuvînte de bucurie care mi-au fost adresate de concetățenii mei — oameni bine cunoscuți și oameni simpli cu totul necunoscuți mie — după ce mi-a fost decernat Premiul Internațional Stalin, dovedesc devotamentul sincer al poporului polonez față de minunata idee a păcii, legată pentru totdeauna de numele marelui conducător al popoarelor sovietice, nemuritorului Stalin.

Problema păcii și a războiului este în zilele noastre una din principalele probleme atît pentru popoare și întregă omenire, cît și pentru fiecare om în parte. Nici un scriitor adevărat — și scriitor adevărat este acela care lubește omul, poporul său și întregă omenire — nu poate să rămîie indiferent față de problema păcii și războiului. Mai precis: el nu poate fi altceva decît un luptător activ pentru ideea păcii.

Pilda și modelul unui asemenea devotament fierbinte pentru marea cauză a păcii îl

constituie pentru scriitorii progresiști din lumea întreagă prietenii noștri, scriitorii sovietici, reprezentanții de frunte ai umanismului socialist în literatura mondială.

Poporul sovietic a îndreptat dezvoltarea omenirii și a culturii sale pe un făgaș nou. Mai mult decît atît. El apără cu succes drumul acestei dezvoltări, apără omenirea împotriva pericolului mortal care o amenință din partea forțelor negre ale imperialismului.

Datorită Revoluției din Octombrie și creării unei societăți noi, socialiste, în marea Tară Sovietică, datorită realizării și victoriei în războaiele istorice, datorită ajutorului și frăției populare — transformări ale vieții. În urma cărora a fost resabilită legătura strînsă a oamenilor artei cu masele populare, unitatea indestructibilă dintre vorbă și faptă, unitatea gîndirii umaniste — în lupta pentru înfrîngerea și pe plan social, lată de ce și noi în patria noastră, scriitorii polonezi, facem parte din luptătorii activi pentru marea cauză a păcii.

În acest fel înțeleg eu datorită mea de scriitor al Poloniei populare. Înalta distincție care mi-a fost acordată constituie pentru mine cel mai înălțat eveniment pe care poate să-l încerce un scriitor și un activist pe tărîm social din zilele noastre.

Îngăduiți-mi, dragi prieteni, ca astăzi cînd primesc această înaltă distincție să fac un legămînt în prezența dumneavoastră, în prezența reprezentanților marelui popor sovietic, că în măsura forțelor și posibilităților mele mă voi strădui să fac totul pentru ca să justifice tot mai bine și tot mai deplin titlul de laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”, care mi-a fost conferit.

Inchiderea celui de al IV-lea Congres al Împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie a avut loc ședința de închidere a celui de al IV-lea Congres al Împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S.

În ședința de închidere a fost ales Consiliul, precum și președintele și membrii conducerei Uniunii centrale, președintele și membrii Comisiei de revizie. În Consiliul Uniunii centrale au fost aleși 100 membri și 20 membri-suple.

an), iar în conducerea Uniunii centrale au fost aleși 15 persoane. Președinte al conducerei Uniunii centrale a fost ales A. P. Klimov. Președinte al Comisiei de revizie a Uniunii centrale a fost ales D. S. Timofeev.

Delegații la Congres au adoptat cu mare înfăptuire un mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice.

Reuniunea festivă de la Kremlin a absolvenților școlilor medii din Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie a avut loc în marea Palat al Kremlinului din Moscova o reuniune festivă a absolvenților școlii medii, deocăzi cu medali de aur și argint pentru succese deosebite la învățătură.

Peste 40.000 de tineri și tinere, elevi ai școlilor medii din Moscova au obținut astăzi aceste diplome de absolvire. Dintre aceștia peste 4.000 au absolvit școala cu mențiune.

Adunarea festivă s-a desfășurat în sala de ședințe a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Ivan Kairov, ministrul învățămîntului al R.S.F.S.R., a adresat absolvenților un cuvînt de salut, felicitîndu-i cu căldură cu prilejul absolvirii cu succes a școlii.

Absolvenții au fost salutați de Zoia Krasnova, învătătoare emerită din R.S.F.S.R., și de Zoia Tumanova, secretară a Comitetului Central al Comsomolului. În numele tinerilor și tinerelor absolvenți ai școlilor au răspuns Iulia Șcegoleva și Oleg Hrapenkov.

La școala Gherghiev din Palatul Kremlinului a avut loc pentru absolvenți un mare concert la care și-au dat concursul maeștri ai artelor din Moscova. Concertul a fost urmat de un bal al tineretului. În sălile Palatului au răsunat pînă seara țiruri muzică și cîntece vesele.

Poporul italian respinge încercările de reînviere a fascismului

În ultimul timp zărele și agențiile de presă occidentale au transmis nenumărate informații privitoare la încercările de formare a unei coaliții de tip fascist în Italia printr-o alianță a partidelor de dreapta — centru (democrat-cristin, social-democrat, liberal și republican) cu partidele de extremă dreaptă (monarhist și neofascist). Ziarul „Der Bund” care apare la Berna anunța în acest sens că este pe cale să se creeze „Mișcarea de Uniune Națională a Italiei”. După cum preciza ziarul este vorba de o organizație situată deasupra partidelor, cu caracter conservator și „mai ales” anticomunist. „Programul” acestei mișcări fasciste oare să mascheze sub formule patriotice adevărata sa misiune: aceea de a promova în politica internă un spirit antimuncitoresc și antidemocratic, iar în politica externă supuneră servilă față de S.U.A., a dezbinare necondiționată la planurile militariste ale acestora. „S-a putut afla — scrie „Der Bund” în continuare — că Pella care simpatizează cu mișcarea și Andreotti, fostul secretar al lui de Gasper, oia și fostul ministru Togni s-au înnoadat în această mișcare.”

Mișcarea dispune deja de o publicație... Mișcarea generală Canevari — pe vremea fascismului un colaborator intim al lui Grazzani — duce o vie campanie în favoarea refacerei „C.D.E.”. Ca fel politic mai îndrăgăstiat „Uniunea Națională” își propune instituirea unui regim care se aseamănă din punct de vedere structural cu cel al lui Salazar.

Ce demonstrează acest lucru? Cercurile guvernante italiene — și în primul rînd partidul democrat-cristin al lui de Gasperi, care au pierdut monopolul politic în urma alegerilor din iunie 1953 — și-au dat seama că nu mai pot continua să rămîie la putere prin metodele clasice de guvernămînt. Marea burghezie italiană încearcă de aceea să reînvie ideea formării unei noi mișcări fasciste care să lupte împotriva creșterii vertiginose a forțelor partidelor democratice. În acest scop, în afara unei desănlate terori politice îndreptate împotriva Partidului Comunist Italian și a Partidului Socialist, guvernul italian a început să acorde un sprijin tot mai substanțial partidelor monarhist și fascist, alături de care s-au prezentat chiar pe unele liste electorale. Această adătină la partidele fasciste măturăse deschișe eșecurile tot mai numeroase înregistrate de partidul lui de Gasperi în ultima vreme.

Deosebit de semnificative în acest sens sînt rezultatele ultimelor alegeri municipale care au avut loc într-o serie de regiuni ale Italiei și care au arătat că politica proclamată de comunisti, socialiști și de celelalte forțe democratice, aliate cu acestea, se bucură de aprobarea tot mai largă a alegătorilor.

Îată cîteva cifre cu privire la rezultatele alegerilor municipale parțiale, care au avut loc în toamna anului 1953 și în luna mai 1954, comparativ cu rezultatele înregistrate în alegerile parlamentare din 7 iunie 1953. Partidele de stînga au cîștigat 11.595 voturi, obținînd 42,71 la sută din voturi față de 38,90 la sută în iunie 1953; partidele de guvernămînt (democrat-cristin, social-democrat, liberal și republican) au pierdut 20.966 voturi și au scăzut de la procentajul de 33,81

la sută obținut în iunie 1953 la 32,90 la sută. Partidele de extremă dreaptă (monarhist și neofascist) au pierdut 12.592 voturi și au coborît de la 8,93 la sută la 7,68 la sută.

Succesele reputele de partidele democratice au avut un puternic ecou atît în Italia cît și în străinătate și au provocat o puternică dîră în simțul cercurilor guvernante italiene care și-au fixat ca obiectiv principal sprijinirea pe toate căile a mișcărilor fasciste.

În legătură cu aceasta, corespondentul din Italia al ziarului „Le Populaire de Paris” semnalează următoarele aspecte: „După părerea noastră, fenomenul mai important al evoluției politice italiene din ultimele luni este fărîmîntarea pozițiilor partidelor de dreapta...”. Mai departe același corespondent vorbește despre manevrele „cercurilor catolice” — este vorba de conducătorii partidului democrat-cristin al lui de Gasperi — care încurajează „acțiunile elementelor de dreapta care au înțeles să formeze în Italia un „bloc național anticomunist” cu un program politic de dreapta și, din punct de vedere social, reacționar”.

Ziarul „Le Populaire de Paris” este nevoit să recunoască faptul că încercările de reînviere a fascismului și de formare a unei coaliții a democrat-cristinilor cu fasciști și monarhiști s-au izbit de împotrivirea hotărîri a maselor largi ale membrilor de rînd ale partidului democrat-cristin. Ziarul scrie că „masa catolică italiană a respins cu hotărîre cu prilejul congreselor regionale ale partidului democrat-cristin, care au avut loc în ultimele luni în Italia, orice colaborare alături de dreapta și orice colaborare alături cu monarhiști și cu neofasciști. Acest avertisment dat de masele catolice italiene conducătorilor lor, care au aflat astfel că nu vor fi urmași de alegători și partizani lor, dacă se dedau unei politici de „anticomunist reacționar” lipsit de conținut, a constituit unul din elementele cele mai importante pentru evoluția ulterioară a situației politice italiene”.

Ca o exemplificare a acestei stări de lucruri ziarul parizian aducea următoarele exemple: „În comuna Italiei meridionale Indoeubi, unde curentele catolice de dreapta erau în avantaj și unde alianțele administrative între democrat-cristini și monarhiști-neofasciști se datorau acestor politici, pierderile „forțelor naționale” (astfel denumeste ziarul alianța dintre coaliția guvernamentală și elementele fasciste — n.n.) în raport cu ultimele alegeri locale — au fost în număr de 13 la sută. În aproape toate comunele unde la recente alegeri administrative, socialiști și comunisti (fascisti și monarhiști-neofasciști), extrema stînga a beneficiat de o nouă sporire a voturilor”.

Actualele evenimente din Italia vădese prin urmare pe lîngă derutarea cercurilor guvernante de la Roma și puternica împotrivire a maselor largi ale opiniei publice italiene față de încercările de reînviere a fascismului. Evoluția situației politice din Italia ne arată puternica și impresionantă creștere a partidelor democratice, singurele care luptă pentru satisfacerea revendicărilor vitale ale poporului italian și care promovează o politică externă menită să asigure independența și suveranitatea Italiei.

E. PHOEBUS

Conferinta de la Geneva

crată examinării problemei restabilirii păcii în
Indochina.

Prezentare au luat cuvîntul cei trei comisi
e pavilioane.

Expunerile făcute de cei trei comisari de pavilioane au fost urmărite cu viu interes de către participanții la conferința de presă.

Întîlniri sportive internaționale

La sfîrșitul acestei săptămîni vor avea loc în Capitală două importante competiții sportive internaționale. Pe stadionul Republicii se vor întîlni sîmbătă și duminică reprezentative de atletism ale R.P.R. și Elveției. Aceasta este prima întîlnire dintre atleții noștri și elvețieni. Oaspeții vor prezenta o formație alcătuită din sportivi de valoare, bine cunoscuți în atletismul european.

rea de tir între echipele R.P.R. și Fran-
chiza Franței se prezintă cu un frumos p-
eres și cuprinde trăgători de valoare prin-

care sînt campioni mondiali Jacques Louis Mazoyer, Des Jamoniers și alții. Se vor desfășura probe de armă liberă, pistol liber și pistol viteză. Echipa Republicii Populare Romine va fi reprezentată de trăgătorii noștri frumosi H. Herscovici, Petre Cișmigiu, George Lichiardopol, Zoltan Deak, Titu Manicaș, tade, Dinu Vidrașcu, Ghi. Corbescu și alții.

han, Felix Heltz și alții.

● În cea de a doua rundă a meciului de saha dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. și Anglia, meciul a fost câștigat de Anglia. În partida cu Wade, Prim-o combinație frumoasă, cu sacrificiu de figură, marelui maestru sovietic și-a obligat adversarul să cedeze la mutarea 17. Înclud cu Golombek, marelui maestru Bronștein a sacrificat din deschidere un pion. În schimb, el a preluat inițiativa și atacul cu energie a decis partida în favoarea sa.

Petrosian a jucat melodic și cu multă înfuziune partida sa cu Milner-Barry, care s-a re-

După o luptă complicată, Gheller l-a învins pe Broadbent. Partida Smislov-Alexandru s-a terminat remiză, la fel ca și partida Smislov-Broadbent.

Fafrhust-Boleslavski.

Patrul partide a fost întrerupte. Taimanov și Averbach au avantaj în timpul ce Zvorkina și Bikova au întrerupt în poziții aproximativ egale.

Alexander a anunțat că cedează partida întreruptă în prima rundă cu Smislov, fără să mai reia jocul. Astfel, scorul meciului după două runde este 12-1 în favoarea șahiștilor sovietici, 7 partide fiind întrerupte.

(Agerpres),

**BOLEA DE STAT A REPUBLICII
POPULARE ROMINE**

Directia Operațiunilor cu Străinătăȳa

Denumirea valutei	Unități colate	Curs în l.
-------------------	----------------	------------

Rubla	1 rublă	1,50
Coroana cehoslovacă	100 coroane	83,33
Coroana daneză	100 coroane	85,87
Coroana islandeză	100 coroane	36,84
Coroana norvegiană	100 coroane	84,00
Coroana suedeză	100 coroane	115,00
Dolarul canadian	1 dolar	6,12
Dolarul S.U.A.	1 dolar	6,00
Florintul	100 florint	157,89
Florintul	100 florint	51,15
Francul belgian	100 franc	12,00
Francul elvețian	100 franc	140,05
Francul francez	100 franc	1,71
Leka	100 leka	12,00
Leva	100 leva	89,23
Lira egipteană	1 liră	17,28
Lira italiană	100 lire	0,96
Lira sterlină	1 liră	16,80
Lira turcească	100 lire	214,29
Marca finlandeză	100 märke	2,62
Marca R.D.G.	100 marci	270,00
Rupia indiană	100 rupii	136,45
Silingul austriac	100 siling	23,08
Zlotul	100 zlotzi	150,00

100 florini	100 florini	157
100 forint	100 forint	51
100 franc	100 franc	12

Francul elvețian	100 franc	140,03
Francul francez	100 franc	1,71
Leka	100 leka	12,00
Leva	100 leva	83,23
Lira egipteană	1 lira	17,28
Lira italiană	100 lire	0,96
Lira sîrliană	1 lira	16,80
Lira turcească	100 lire	214,29
Marca finlandeză	100 märke	2,62
Marca R D G.	100 märke	270,00
Rupia indiană	100 rupii	126,45
Şilingul austriac	100 şilingi	24,08
Zlotul	100 zlotzi	150,00

S P E C T A C O L E

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Căneasa de pe bulevard; Republica, I. C. Frimu, Tudor Vladimirescu: Fanian la Tulipe; București, Infrăgirea inire popoare: Hamlet; Gradiņa Progres; Primăvara; Lumina; Imină reșe; Victoria. Vacanță cu Andel; Gh. Doja: La muntă legi; Al. Popov: Iuliu; Maxim Gorki: mătase. Filme pentru cel mic, după a-cimăz: Ingheturile Oceanului, Tineri sporivi, Căni primă; 8 Martie: Brigada lui Ionuț și Mediu R.P. Unghia- Anglia la Budapeșta; V. Roșită: Emila din Bălăneș; Unirea, 23 Aug-ust: Sluga la doi stăpâni; Cultural: Aventură la casel; Const. David: Măstii balot; Braș, Alex. Sahia: Trenul merge spre răsar; Hlacara: Marile speranțe; Munca (fost Vergu); Petrolul din Căscio; Zborul în lună; Artur; Primăvara la Moscova; Popular: Balaurl; M. Eminescu: Unire; Mioriia; Păcări deșu- dea Asili; Mosilor: Văla în ciadela; Dona

REDACTIA SI ADMINISTRATIA Piata Sclntei.—Tel. 7.60.10—7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficile postale, la toti ofici postali si difuzorii voluntari din intreprinderi si institutii. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Sclntei „I. V. Stalin”. C. 09100